07/09/2020

“Η Κωνσταντινούπολη είναι στο νου και στην καρδιά μας”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πατρών

Τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν

κ.κ. Χρυσοστόμου.

Ἦταν ἡ φρικτή νύκτα τῆς 6-7 Σεπτεμβρίου 1955, ὅταν τά μανιασμένα τουρκικά στίφη, ἐπεδόθησαν σέ καταστροφές Ναῶν, οἰκιῶν, καταστημάτων, Σχολείων, κοιμητηρίων, μαρτύρια καί φόνους Κληρικῶν σέ βιασμούς γυναικῶν καί γενικῶς κακοπάθειες καί διωγμούς Ὀρθοδόξων Ρωμηῶν.

Ἐπειδή πρέπει νά θυμώμαστε τίς ματωμένες σελίδες τῆς ἱστορίας μας, τίς ἀδικίες καί βαρβαρότητες εἰς βάρος τοῦ Ἔθνους μας καί νά γνωρίζουν τά παιδιά μας τούς ποταμούς τῶν αἱμάτων καί τίς θυσίες τῶν Ἑλλήνων, ἐν προκειμένῳ στήν Κωνσταντινούπολη, χαράσσομε αὐτές τίς γραμμές ὡς χρέος τιμῆς καί μνήμης πρός τούς ἀδελφούς μας, πού εἴτε ἔχασαν τή ζωή τους κατ’ ἐκείνη τή νύχτα, εἴτε

εἶδαν τίς περιουσίες τους νά καταστρέφωνται, εἴτε τίς Ἐκκλησίες τους νά βεβηλώνονται, εἴτε πῆραν τό δρόμο τῆς ξενητειᾶς καί τῆς προσφυγιᾶς, ὅπως δυστυχῶς συνέβη μέ τούς Ἕλληνες τῶν ἀλησμόνητων Πατρίδων.

Τά γεγονότα πυροδοτήθηκαν ἀπό τήν Κυβέρνηση τῆς Τουρκίας, ἡ ὁποία ἄφησε νά διαρρεύσουν ψεύτικες πληροφορίες, ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐβομβάρδισαν στή Θεσσαλονίκη τό σπίτι στό ὁποῖο ἐγεννήθη ὁ Κεμάλ Ἀτατούρκ.

Τόν ἐκρηκτικό μηχανισμό, ἀπό τόν ὁποῖο μόνο τζάμια κατεστράφησαν, εἶχε τοποθετήσει ἐπίτηδες Τοῦρκος κλητῆρας, ὁ ὁποῖος ὁμολόγησε τήν πράξη του μετά τήν σύλληψή του.

Ἡ ἐπίθεση ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἦτο προμελετημένη καί καλά προετοιμασμένη.

Ἐμεῖς σήμερα, κάνομε μνημόσυνο σέ ἐκείνους πού χάθηκαν κατά τήν μαύρη ἐκείνη νύχτα, ἀλλά καί σέ ὅλους ὅσοι κατά τό διάβα τοῦ χρόνου μετά ταῦτα ὑπέστησαν ποικίλες διώξεις καί εὐτελισμούς στήν πάλαι ποτέ Βασιλεύουσα Πόλη καί ἀλλοῦ.

Ἡ 6η πρός 7η Σεπτεμβρίου 1955, προσθέτει ἕνα ἀκόμα ἀποδεικτικό στοιχεῖο, γιά τήν φρικτή καί βάρβαρη ποιότητα καί συμπεριφορά τῶν Τούρκων. Ἕνας ὄχλος ἀπό χιλιάδες ἀνθρώπους τοῦ ὑποκόσμου ἐφοδιασμένων μέ ξύλα, ρόπαλα καί μαχαίρια ξεχύθηκε στούς δρόμους, καταστρέφοντας, λεηλατώντας καί καίγοντας Ἐκκλησίες, καταστήματα τῶν Ρωμηῶν, βιάζοντας Ἑλληνίδες καί πράττοντας ἄλλα φρικτά ἐγκλήματα. Ὁ θλιβερός ἀπολογισμός γεμίζει μέ φρίκη τήν καρδιά μας.

26 Ἑλληνικά Σχολεῖα καταστρέφονται ὁλοσχερῶς. Οἱ περίπυστες Σχολές, ἡ Θεολογική Σχολή τῆς Χάλκης, ἡ Μαράσλειος, ἡ Μεγάλη τοῦ Γένους Σχολή, τό Ζάππειο πλήττονται ἀπό τή μανία τοῦ βαρβάρου καί ἀπολιτίστου ὄχλου.

4.340 καταστήματα Ἑλλήνων καταστρέφονται.

2600 σπίτια λεηλατοῦνται καί παραδίδονται στήν φωτιά.

Ἐπίσης καταστρέφονται 21 Ἑλληνικά ἐργοστάσια καί πάνω ἀπό 100 Ἑλληνικά ἐστιατόρια δέχονται τά καταστροφικά χτυπήματα τοῦ μανιασμένου καί ἀπολιτίστου ὄχλου.

Βεβηλώνονται οἱ τάφοι τῶν ἀοιδίμων Πατριαρχῶν καί τῶν Εὐεργετῶν τοῦ Γένους. Πετοῦν τά ὀστᾶ στούς δρόμους, σπᾶνε τούς σταυρούς καί ξεθάπτουν λείψανα ἀπό τό Ἑλληνικό κοιμητήριο πετώντας τα στούς δρόμους.

73 Ἐκκλησίες ἀπό τίς 85 τῆς πόλεως ὑπέστησαν τεράστιες ζημιές. Ἀπ’ αὐτές οἱ 25

ἐπυρπολήθησαν. Ἀπό τότε ἄρχισε ἡ φθίνουσα πορεία τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Πόλεως.

Ὁ Πατριάρχης Ἀθηναγόρας, φέροντας τῆς ὀδύνης τόν σταυρό, προσπαθεῖ νά ἐμψυχώσῃ τούς ἐναπομείναντες Ἕλληνες.

Φωτογραφίες τῆς ἐποχῆς παρουσιάζουν τόν πρῶτον τοῦ Γένους, ἀείμνηστο Ἀθηναγόρα, νά βρίσκεται θλιμμένος ἀνάμεσα στά ἀποκαΐδια.

Ἡ Τουρκία οὐδέποτε παραδέχθηκε ἐπίσημα τίς καταστροφές, ἀποδίδοντάς τες σέ φανατικούς ἐθνικιστές, οἱ ὁποῖοι ἀντιδροῦσαν γιά τό θέμα τῆς Κύπρου.

Τά στοιχεῖα τῆς καταστροφῆς λεπτομερῶς δύναται νά εὑρῃ εὐκολα ὁποιοσδήποτε. Ἐμεῖς ἐνδεικτικῶς ἀναφέραμε κάποια ἀπ' αὐτά.

Μέσα ἀπό τήν ἀναφορά μας αὐτή ἐπιθυμοῦμε νά ρίξωμε θυμίαμα στό βωμό τῆς θυσίας τῶν Ἑλλήνων τῆς Πόλεως, νά κρατήσωμε καθάρια τήν μνήμη, νά μιλήσωμε στά παιδιά μας, πού ἔχουν ἄγνοια τῶν γεγονότων, γιά τήν καταστροφή. Νά ποῦμε γιά μιά ἀκόμη φορά, ὅτι δέν λησμονοῦμε τίς ἁγιασμένες γαῖες καί τά αἱματοπισμένα χώματα, οὔτε τά ποικίλα βάσανα, τούς διωγμούς καί τούς θανάτους τῶν πατέρων μας καί ἀδελφῶν μας στήν Πόλη, στήν Σμύρνη καί ὅπου ἀλλοῦ.

Ἐπιθυμοῦμε μέσα ἀπό τίς γραμμές αὐτές, νά τονίσωμε γιά μιά ἀκόμα φορά, ὅτι στήν Κωνσταντινούπολη, στό ἀειλαμπές Φανάρι, παρά τίς κατά καιρούς ὀδύνες καί τά φρικτά μαρτύρια, μένουν σταθεροί, φύλακες καί φρυκτωροί τῶν ἱερῶν καί τῶν ὁσίων, οἱ ὀλίγοι πλήν ὅμως τόσοι πολλοί καί μεγάλοι, οἱ ἥρωες τῆς Ρωμηοσύνης, τούς ὁποίους πολλές φορές κάποιοι ἀδυνατοῦν νά κατανοήσουν. Μένουν ἐκεῖ γιά τούς Πατέρες μας, γιά μᾶς, γιά τά παιδιά μας, γιά τήν Ὀρθοδοξία, γιά τήν Ἑλλάδα, γιά τόν κόσμον ὅλο. Μένουν ἐκεῖ, γιατί αὐτό εἶναι τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, τό ὁποῖο ἔχουν ταυτίσει μέ τήν δική τους ζωή. Μένουν ἐκεῖ ὁ Πατριάρχης καί οἱ σύν Αὐτῷ Κληρικοί καί Λαϊκοί, οἱ ἥρωες Ἕλληνες τῆς Πόλεως. Ἀντέχουν θυσιαστικά, ἀποφασισμένοι νά φθάσουν μέχρι τό τέρμα τῆς ὁδοῦ, προκειμένου νά λάβουν τόν ἀμαράντινο παρά Θεοῦ στέφανον, ἑπόμενοι ταῖς θυσίαις τῶν ἡρώων καί μαρτύρων τῆς Πίστεως καί τῆς Πατρίδος μας.

Ἐμεῖς ἆρα γε μένομε προσηλωμένοι στίς αἱματωμένες μνῆμες καί μελετοῦμε τίς μαρτυρικές σελίδες τῆς Ρωμηοσύνης, ἢ μήπως τό ποτάμι τῆς παγκοσμιοποιήσεως καί τῆς παραχαράξεως τῆς ἱστορίας μᾶς παρέσυρε;

Ἀλλ' ὄχι ὑπάρχουν οἱ Ἕλληνες, ὑπάρχουν οἱ γενναῖοι, ὑπάρχουν οἱ εὐγνώμονες ἔκγονοι, ὑπάρχουν οἱ ἀποφασισμένοι νά ἀκολουθήσουν τήν ὁδό τήν στενή καί τεθλιμμένη, ἐάν δέ καί χρειασθῇ τήν αἱματωμένη θυσιαστική πορεία γιά τήν Πίστη

καί τό Γένος.

Αὐτή ἦταν ἡ μοίρα μας πάντοτε. Οἱ διωγμοί, οἱ ἀγῶνες, τά ἱκριώματα καί οἱ σταυροί πού ὑψαναν τόν μανδύα τῆς δόξης καί ἐστησαν τρόπαια νίκης καί Ἀναστάσεως.

Ἡ Κωνσταντινούπολη εἶναι ἐκεῖ, εἶναι ἐδῶ, εἶναι παντοῦ, εἶναι στήν καρδιά μας. Ἡ Κωνσταντινούπολη εἶναι τό αἷμα μας καί ἡ πνοή μας.

Δεῦτε καί ἐκ τῆς λήθης ἐγερθῶμεν...Δεῦτε τῶν Ἑλλήνων οἱ παῖδες τούς μάρτυρες τιμήσωμεν. Δεῦτε τῶν δεδιωγμένων οἱ ἐκγονοι ἐν τῇ πόλει τοῦ Κωνσταντίνου δράμετε καί φόρον τιμῆς καί εὐγνωμοσύνης ἀποτίσατε.

Ἀδελφοί μου, οἱ στίχοι τοῦ Κύπριου ποιητή Βασιλείου Μιχαηλίδη ἀντηχοῦν ἐντονα στά αὐτιά μας καί συγκλονίζουν τό εἶναι μας:

«Ἡ Ρωμιοσύνη ἔν φυλὴ

συνόκαιρη τοῦ κόσμου,

κανένας δὲν εὑρέθηκε

γιὰ νὰ τὴν ἐξαλείψῃ

κανένας , γιατὶ σκέπει την

‘πὸ τἄψη ὁ Θεός μου.

Ἡ Ρωμιοσύνη θὰ χαθῇ,

ὄντας ὁ κόσμος λείψει.»

—